

Anne Sofie von Otter & Kristian Bezuidenhout

Schuberts
Schwanengesang

**Daar zit
muziek in.**

hogent.be

**HO
GENT**

Open hoofd en hart *eeuwig verkennen* van wat in en rond ons is.

Herman Van Rompuy

Beste bezoekers,

Deze haiku, die Herman Van Rompuy voor deze festivaleditie schreef, begeleidt ons deze weken in een festivalprogramma dat qua omvang zijn eigen motto *Less is More* aan zijn laars lapt, en zich vooral laat leiden door de aansluitende vraag — *or is it?* Een veelheid aan componisten, musici en andere kunstenaars is de komende weken aan zet.

Maar *Less is More* komt wel degelijk aan bod, in de talrijke stukken waarin componisten met een minimum aan middelen grote impact maken: een lied van Schubert, een bagatelle van Beethoven, een solo partita van Bach en de ultieme vier minuten en drieëndertig seconden stilte van Cage in *4'33"*. Maar daarnaast laven we ons ook aan de overweldigende klank van het symfonieorkest bij Wagner en de ontelbare klankkleuren van het romantische orgel. Dit festival balanceert tussen de kracht van de eenvoud en de impact van de overvloed.

Laat jullie door ons motto *Less is more* niet leiden bij uw keuze: wij verwelkomen jullie graag zoveel mogelijk! Het is de veelheid en verscheidenheid aan genres, stijlen, perspectieven, artiesten en locaties die een festival tot een uitzonderlijke gebeurtenis maken, een buitenkans om je te herbronnen. Genieten van kunst is toegestaan, maar jezelf overgeven aan haar transformerende, inspirerende, verrijkende werking, is nog veel beter. 'Eeuwig verkennen van wat in en rond ons is'. Wij wensen jullie een prachtig, betoverend, begeistertend en af en toe misschien ook verwarrend festival toe!

Het team van festivalmakers,

Aïda, Annelore, Annemie, Bert, Charlotte, Elien, Emmely, Fien, Fien, Fleur, Frea, Helena, Hanne, Irene, Jan, Laura, Nina, Piet, Ruth en Sophie

CAFE THEATRE

RESTAURANT BAR

KONINKLIJKE OPERA GENT

SCHOUWBURGSTRAAT 7
9000 GENT

+32 (0) 9 265 05 50

WWW.CAFETHEATRE.BE
WWW.RESTAURANT.GENT

Beste collega's, beste mensen,

In een tijd waarin de wereldorde zoals we ze kennen wankel voelt en de toekomst onzeker, is het niet altijd eenvoudig om vooruit te blijven kijken. Toch is dat exact wat we als hogeschool doen en moeten blijven doen: perspectief bieden, en houvast. We leiden jonge mensen op tot ruimdenkende volwassenen, die een waardevolle toevoeging zijn voor de maatschappij.

Meer dan ooit is er behoefte aan verbinding, aan cohesie, aan samenhang. Cultuur, en muziek in het bijzonder, kan daarin een belangrijke rol spelen. Luister maar hoe de jonge Schubert het leven viert. Uit de verzameling liederen die mezzo-sopraan Anne Sofie von Otter en Kristian Bezuidenhout vanavond brengen, spreekt een grote liefde voor de natuur en voor de mens. Laat het een uitnodiging zijn om ook zelf nog de schoonheid te zien, die overal, ook al is het soms moeilijk waar te nemen, aanwezig is.

Koen Goethals

Algemeen directeur HOGENT

**Met de steun van Piano's Maene
Vakmanschap sinds 1938**

Onze missie:

**Onze passie delen
en je inspireren om piano te spelen !**

Alkmaar - Amsterdam - Antwerpen - Brussel -
Gent - Lanaken - Ruiselede - Utrecht

www.maene.be www.steinway.be

© Ewa Marie Rundquist

© Marco Borggreve

Schuberts Schwanengesang

PROGRAMMA

Franz Schubert

Liebesbotschaft
Frühlingssehnsucht
Kriegers Ahnung
Ständchen
In der Ferne

UITVOERDERS

Anne Sofie von Otter, mezzosopraan
Kristian Bezuidenhout, pianoforte

In coproductie met HoGent
en KASK & Conservatorium

Impromptu in c mineur, D 899, nr. 1

Das Fischermädchen
Ihr Bild
Aufenthalt
Die Stadt
Am Meer
Der Atlas

Uit Sonate in A majeur, D 664: II
Andante

Abschied
Der Doppelgänger
Die Taubenpost

Schuberts Zwanenzang

In het kader van ons thema *Less is more* kan het romantische Duitse lied niet ontbreken.

Franz Schubert was de grondlegger en meteen ook het eerste duizelingwekkende hoogtepunt van het genre, dat zo groot is in het kleine, en dat op sublieme wijze muziek en poëzie met elkaar verbindt. Hij schreef er een vierhonderdtal, en slechts een klein breukdeel daarvan was georganiseerd in de twee beroemde cycli: *Die schöne Müllerin* en *Winterreise*. In beide gevallen zette hij een samenhangende reeks gedichten van Wilhelm Müller op muziek. Het was wellicht het succes van die twee cycli dat uitgever Tobias Haslinger ertoe aanzette de laatste liederen die Schubert naliet ook als cyclus te organiseren en enkele maanden na zijn dood als diens *Schwanengesang* op de markt te brengen.

De verzameling bevat veertien liederen op teksten van drie verschillende dichters, alle drie tijdgenoten van Schubert: Ludwig Rellstab, Heinrich Heine en Johann Gabriel Seidl. De eerste dertien lijken op basis van papieronderzoek van het manuscript toch enigszins bij elkaar te horen en zijn in ieder geval neergeschreven in 1828, Schuberts laatste levensjaar. Mogelijk had hij toch een cyclus in gedachten. Het relatief opgewekte *Die Taubenpost* staat enigszins los van de rest en wordt doorgaans aan het eind van de verzameling gezongen. Het is volgens Schuberts vriend Joseph von Spaun het laatste lied dat hij schreef. Haslinger voegde het mogelijk aan de bundel toe om het getal 13 te vermijden.

Levenslust

De mythe dat de zwaan vlak voor haar dood haar mooiste lied zingt, komt al voor bij de oude Grieken. Maar in Plato's dialoog *Faidon* zegt Socrates dat de zwaan dan niet zingt uit verdriet, zoals doorgaans wordt aangenomen, maar uit blijdschap, omdat ze profetische gaven heeft en weet dat ze op weg is naar Apollo, de god van de schone kunsten in wiens dienst ze staat. Misschien moeten we Schuberts zwanenzang ook niet te veel interpreteren als een weemoedig afscheid van het leven. De cyclus zit, zoals alle muziek van Schubert, ook vol levenslust.

Dreamteam

Anne Sofie von Otter is een extreem veelzijdige zangeres. Haar repertoire reikt van de barok tot aan Elvis Costello. Ze schitterde wereldwijd in operahuizen maar is ook een zeer begenadigde liedzangeres, een geboren verteller met een uitzonderlijk gevoel voor tekst. Haar opnames van liederen van onder anderen Brahms, Grieg, Schubert en Mahler zijn absolute referenties.

Kristian Bezuidenhout heeft sinds hij op zijn eenentwintigste de Internationale Wedstrijd Musica Antiqua in Brugge won een indrukwekkend parcours afgelegd. Hij schittert op een brede waaier klavieren, historische en moderne, en werkt samen met de meest vooraanstaande ensembles, orkesten, dirigenten en solisten over de hele wereld. Hij wordt ook in toenemende gevraagd als dirigent of muzikaal leider.

Met deze drie uitblinkers, want laten we Schubert vooral niet vergeten, hebben we dus een dreamteam in huis en belooft het een memorabele avond te worden.

Liebesbotschaft

Klatterend beekje, ben je op weg naar mijn
liefste? Breng van verre de groeten aan haar.
Zorg voor haar bloemen die zij zo mooi op
haar boezem steekt. Als zij aan de oever van
mij droomt, troost haar dan en verblijd haar
vlug, want haar beminde keert snel terug. Als
de zon daalt in roodachtig licht,
wieg haar dan zacht in slaap.

Rauschendes Bächlein,
So silbern und hell,
Eilst zur Geliebten
So munter und schnell?
Ach, trautes Bächlein,
Mein Bote sei du;
Bringe die Grüße
Des Fernen ihr zu.

All ihre Blumen,
Im Garten gepflegt,
Die sie so lieblich
Am Busen trägt,
Und ihre Rosen
In purpurner Glut,
Bächlein, erquicke
Mit kühlender Flut.

Wenn sie am Ufer,
In Träume versenkt,
Meiner gedenkend
Das Köpfchen hängt,
Tröste die Süße
Mit freundlichem Blick,
Denn der Geliebte
Kehrt bald zurück.

Neigt sich die Sonne
Mit rötlichem Schein,
Wiege das Liebchen
In Schlummer ein.

Rausche sie murmelnd
In süße Ruh,
Flüstre ihr Träume
Der Liebe zu.

Ludwig Rellstab

Frühlingssehnsucht

In de lente waaien briesjes zo zacht en bloeien
liesjes zo wild. Beekjes ruisen monter naar
het dal. In vriendelijk zonlicht wordt mij een
hoopgevend uitzicht ontvouwd. De natuur
ontsteekt het licht voor de bruiloft. Mijn
hart hunkert, met tranen en smart voel ik
de drang en de drift van de lust. Jij bent de
vrouw die het vuur in mij blust.

Säuselnde Lüfte wehend so mild
Blumiger Dülte atmend erfüllt!
Wie haucht ihr mich wonnig begrüßend an!
Wie habt ihr dem pochenden Herzen getan?
Es möchte euch folgen auf luftiger Bahn!
Wohin?

Bächlein, so munter rauschend zumal,
Wollen hinunter silbern ins Tal.
Die schwebende Welle, dort eilt sie dahin!
Tief spiegeln sich Fluren und Himmel darin.
Was ziehst du mich, sehrend verlangender
Sinn,
Hinab?

Rastloses Sehnen! Wünschendes Herz,
Immer nur Tränen, Klage und Schmerz?
Auch ich bin mir schwellender
Triebe bewußt!
Wer stillt mir endlich die drängende Lust?
Nur du befreist den Lenz in der Brust,
Nur du!

Ludwig Rellstab

Kriegers Ahnung

In diepe rust ligt om mij heen mijn
compagnie geschaard. Ik verlang naar huis
en haard. Ik heb dikwijls zoet van haar
gedroomd, maar hier lichten enkel de wapens
op. Hier wacht nog veel strijd, maar straks
rust ik wel en slaap ik vast.

In tiefer Ruh liegt um mich her
Der Waffenbrüder Kreis;
Mir ist das Herz so bang und schwer,
Von Sehnsucht mir so heiß.

Wie hab ich oft so süß geträumt
An ihrem Busen warm!
Wie freundlich schien des Herdes Glut,
Lag sie in meinem Arm!

Hier, wo der Flammen düst'rer Schein
Ach nur auf Waffen spielt,
Hier fühlt die Brust sich ganz allein,
Der Wehmut Träne quillt.

Herz! daß der Trost dich nicht verläßt!
Es ruft noch manche Schlacht.
Bald ruh ich wohl und schlafe fest,
Herzliebste — gute Nacht!

Ludwig Rellstab

Ständchen

Zachtjes zweven lieve woorden door de nacht
naar jou. Slanke boomtoppen fluisteren,
nachtgalen zingen. Zij verstaan mijn harts-
verlangen, kennen liefdessmart. Liefje, hoor
mij, houd van mij.

Leise flehen meine Lieder
Durch die Nacht zu dir;

In den stillen Hain hernieder,
Liebchen, komm zu mir!

Flüsternd schlanke Wipfel rauschen
In des Mondes Licht;
Des Verräters feindlich Lauschen
Fürchte, Holde, nicht.

Hörst die Nachtigallen schlagen?
Ach! sie flehen dich,
Mit der Töne süßen Klagen
Flehen sie für mich.

Sie verstehn des Busens Sehnen,
Kennen Liebesschmerz,
Rühren mit den Silbertönen
Jedes weiche Herz.

Laß auch dir die Brust bewegen,
Liebchen, höre mich!
Bebend harr' ich dir entgegen!
Komm, beglücke mich!

Ludwig Rellstab

In der Ferne

Wee aan de zuchtende, hij die de wereld
ontvluchtte. Land en haard verlaten.
Smachtend hart, een oneindig hunkeren.
Suizende winden, zacht ruisende golven, een
ijlende zonnestraal. Groet van de zuchtende
die de wereld ontvluchtte.

Wehe dem Fliehenden,
Welt hinaus ziehenden! —
Fremde durchmessenden,
Heimat vergessenden,
Mutterhaus hassenden,
Freunde verlassenden
Folget kein Segen, ach!

Auf ihren Wegen nach!

Herze, das sehnnende,
Auge, das tränende,
Sehnsucht, nie endende,
Heimwärts sich wendende!
Busen, der wallende,
Klage, verhallende,
Abendstern, blinkender,
Hoffnungslos sinkender!

Lüfte, ihr säuselnden,
Wellen sanft kräuselnden,
Sonnenstrahl, eilender,
Nirgend verweilender:
Die mir mit Schmerzen, ach!
Dies treue Herze brach —
Grüßt von dem Fliehenden,
Welt hinaus ziehenden!

Ludwig Rellstab

Das Fischermädchen

Jij mooi vissersmeisje, drijf de boot aan wal.
Leg je hoofd tegen mijn hart en wees niet bang.
Mijn hart is als de zee, met storm, eb en vloed.
Veel mooie parels rusten in de diepte.

Du schönes Fischermädchen,
Treibe den Kahn ans Land;
Komm zu mir und setze dich nieder,
Wir kosen Hand in Hand.

Leg an mein Herz dein Köpfchen
Und fürchte dich nicht zu sehr;
Vertraust du dich doch sorglos
Täglich dem wilden Meer.

Mein Herz gleicht ganz dem Meere,

Hat Sturm und Ebb' und Flut,
Und manche schöne Perle
In seiner Tiefe ruht.

Heinrich Heine

Ihr Bild

In donkere dromen staarde ik naar haar beeld.
Rond haar lippen een prachtige glimlach.
Tranen van weemoed schenen in haar ogen.
Mijn tranen stroomden ook. Ik kan niet geloven dat ik je kwijt ben.

Ich stand in dunkeln Träumen
und starrte ihr Bildnis an,
und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

Um ihre Lippen zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmutstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.
Auch meine Tränen flossen
Mir von den Wangen herab —
Und ach, ich kann's nicht glauben,
Daß ich dich verloren hab!

Heinrich Heine

Aufenthalt

Bruisende stroom, mijn hol in het woud.
Haastig als golven, met vreemde spoed
stromen mijn tranen. Als stormachtig weer
gaat mijn hart tekeer. En zoals de oeroude
rots hetzelfde blijft, brandt mijn pijn.

Rauschender Strom,
Brausender Wald,

Starrender Fels
Mein Aufenthalt.

Wie sich die Welle
An Welle reiht,
Fließen die Tränen
Mir ewig erneut.

Hoch in den Kronen
Wogend sich's regt,
So unaufhörlich
Mein Herze schlägt.

Und wie des Felsen
Uraltes Erz,
Ewig derselbe
Bleibet mein Schmerz.

Ludwig Rellstab

Die Stadt

Aan de verre horizon verschijnt als een mistig
plaatje de stad met zijn torens. Een vochtige
bries ruist over de grijze waterweg. Met
droeve slag roeit de schipper mijn boot. De
zon komt weer op en toont mij de plek waar
ik mijn liefste verloor.

Am fernen Horizonte
Erscheint, wie ein Nebelbild,
Die Stadt mit ihren Türmen,
In Abenddämmerung gehüllt.

Ein feuchter Windzug kräuselt
Die graue Wasserbahn;
Mit traurigem Takte rudert
Der Schiffer in meinem Kahn.

Die Sonne hebt sich noch einmal
Leuchtend vom Boden empor

Und zeigt mir jene Stelle,
Wo ich das Liebste verlor.

Heinrich Heine

Am meer

De zee glansde in het laatste avondlicht. Stil
en alleen zaten we bij een eenzaam vissers-
huis. Uit jouw ogen vielen liefdevol tranen
neer. Ik zag de tranen op je hand vallen en
dronk ze weg. Sinds dat uur sterft mijn ziel
van verlangen. De ongelukkige vrouw heeft
mij vergiftigd met haar tranen.

Das Meer erglänzte weit hinaus
Im letzten Abendscheine;
Wir saßen am einsamen Fischerhaus,
Wir saßen stumm und alleine.

Der Nebel stieg, das Wasser schwoll,
Die Möwe flog hin und wieder;
Aus deinen Augen liebevoll
Fielen die Tränen nieder.

Ich sah sie fallen auf deine Hand
Und bin aufs Knie gesunken;
Ich hab von deiner weißen Hand
Die Tränen fortgetrunken.
Seit jener Stunde verzehrt sich mein Leib,
Die Seele stirbt vor Sehnen;
Mich hat das unglücksel'ge Weib
Vergiftet mit ihren Tränen.

Heinrich Heine

Der Atlas

Ik betreur de hele wereld van pijn die ik moet dragen. Ik draag het ondraag'lijke, mijn hart zal breken. Je wilde gelukkig zijn, oneindig gelukkig. Nu ben je ellendig.

Ich unglücksel'ger Atlas! Eine Welt, Die ganze Welt der Schmerzen muß ich tragen, Ich trage Unerträgliches, und brechen Will mir das Herz im Leibe.

Du stolzes Herz, du hast es ja gewollt!
Du wolltest glücklich sein, unendlich glücklich,
Oder unendlich elend, stolzes Herz,
Und jetzo bist du elend.

Heinrich Heine

Abschied

Tabee, jij vrolijke stad. Ik neem afscheid. Nu rijd ik met zang langs de zilveren rivier, ik ga met plezier. Tabee, aardige meisjes daar. Ik groet als altijd, maar nooit kom ik weer op deze grond. Tabee, lieve zon en sterren. Waar ook ter wereld waar wij gaan en staan, jullie licht begeleidt ons op iedere baan. Maar een duizendtal sterren vervangt niet het licht van dat flonkerende venstertje dat ons uitnodigde om daarbinnen te zijn.

Ade! du muntre, du fröhliche Stadt, ade!
Schon scharret mein Rößlein mit lustigen Fuß;
Jetzt nimm noch den letzten, den scheidenden Gruß.
Du hast mich wohl niemals noch traurig gesehn,
So kann es auch jetzt nicht beim Abschied Geschehn.

Ade, ihr Bäume, ihr Gärten so grün, ade!
Nun reit ich am silbernen Strome entlang.
Weit schallend ertönet mein Abschiedsgesang;
Nie habt ihr ein trauriges Lied gehört,
So wird euch auch keines beim Scheiden Beschert!

Ade, ihr freundlichen Mägdlein dort, ade!
Was schaut ihr aus blumenumduftetem Haus
Mit schelmischen, lockenden Blicken heraus?
Wie sonst, so grüß ich und schaue mich um,
Doch nimmer wend ich mein Rößlein um.

Ade, ihr Sterne, verhüllet euch grau! Ade! Des Fensterlein trübes, verschimmerndes Licht
Ersetzt ihr unzähligen Sterne mir nicht,
Darf ich hier nicht weilen, muß hier vorbei, Was hilft es, folgt ihr mir noch so treu!

Ludwig Rellstab

Der Doppelgänger

De nacht is stil. Mijn geliefde woonde in dit huis. Zij heeft de stad allang verlaten. Omhoog staart ook een man, wringt de handen in angst. Ik huiver, de maan toont me mijn eigen gedaante. Jij dubbelganger, waarom imiteer jij het verdriet van mijn liefde?

Still ist die Nacht, es ruhen die Gassen,
In diesem Hause wohnte mein Schatz;
Sie hat schon längst die Stadt verlassen,
Doch steht noch das Haus auf demselben Platz.

Da steht auch ein Mensch und starrt
in die Höhe Und ringt die Hände vor
Schmerzensgewalt; Mir graust es, wenn

ich sein Antlitz sehe — Der Mond zeigt mir
meine eigne Gestalt.

Du Doppelgänger, du bleicher Geselle!
Was äffst du nach mein Liebesleid,
Das mich gequält auf dieser Stelle
So manche Nacht, in alter Zeit?

Heinrich Heine

Die Taubenpost

Ik heb een postduif in dienst, ze is zeer
toegewijd en vliegt altijd recht op haar doel
af. Ik stuur ze dagelijks wel duizendmaal met
een boodschap op pad, naar het huis van mijn
liefste. Daar kijkt ze stiekem naar binnen,
geeft haar mijn groeten en brengt de hare
weer mee. Ik hoef geen briefje te schrijven, ik
geef haar mijn tranen mee. Zij geeft nooit op,
en vraagt niet om beloning. De duif is heel
erg trouw. Haar naam is 'Verlangen', kent u
haar?

Ich hab' eine Briefftaub' in meinem Sold,
Die ist gar ergeben und treu,
Sie nimmt mir nie das Ziel zu kurz,
Und fliegt auch nie vorbei.

Ich sende sie vieltausendmal
Auf Kundschaft täglich hinaus,
Vorbei an manchem lieben Ort,
Bis zu der Liebsten Haus.

Dort schaut sie zum Fenster heimlich hinein,
Belauscht ihren Blick und Schritt,
Gibt meine Grüße scherzend ab
Und nimmt die ihren mit.

Kein Briefchen brauch' ich zu schreiben mehr,
Die Thräne selbst geb' ich ihr:
O sie verträgt sie sicher nicht,

Gar eifrig dient sie mir.

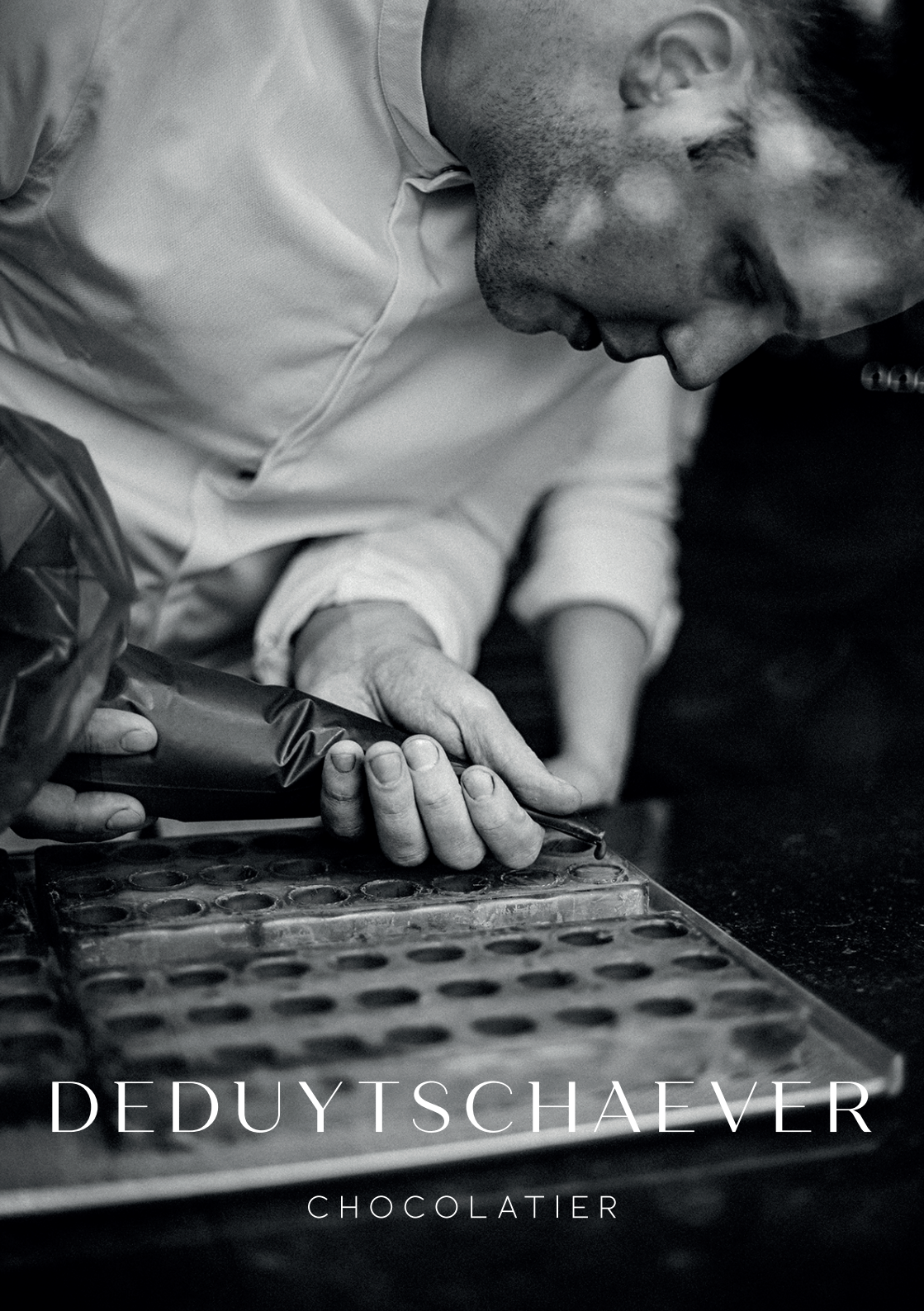
Bei Tag, bei Nacht, im Wachen und Traum,
Ihr gilt das alles gleich:
Wenn sie nur wandern, wandern kann,
Dann ist sie überreich!

Sie wird nicht müd, sie wird nicht matt,
Der Weg ist stets ihr neu;
Sie braucht nicht Lockung, braucht nicht
Lohn,
Die Taub' ist so mir treu!

Drum heg' ich sie auch so treu an der Brust,
Versichert des schönsten Gewinns;
Sie heißt — die Sehnsucht! Kennt ihr sie? —
Die Botin treuen Sinns.

Johann Gabriel Siedl

**Met dank aan Muziekbouw aan 't IJ en
Jan Van den Bossche voor de vertalingen**

DEDUYTSCHAEVER

CHOCOLATIER

We danken onze vrienden voor hun steun

Mevrouw G. Adriaens, mevrouw J. Agon en partner, mevrouw M. Allaert, mevrouw en de heer Baert – De Mey, de heer JM. Beerens, de heer F. Beke, de heer A. Berkvens, de heer en mevrouw Blommaert – Schellinck, de heer B. Boterdaele en partner, de heer J. Bral en partner, mevrouw N. Casier, de heer B. Colle en partner, de heer D. Coppieters en partner, de heer M. Coussement en partner, de heer E. Daelman en partner, de heer C. Dammekens en partner, mevrouw S. De Bie en partner, de heer JP. De Bruycker en partner, mevrouw I. De Haan, mevrouw L. De Man, de heer P. De Man, de heer F. De Munster, de heer R. De Pauw, mevrouw C. De Pourcq, de heer D. de Praetere, de heer D. De Raeve, mevrouw A. Desplenter en partner, de heer D. Deweerdt, de heer G. Dierkens, mevrouw K. Douchy en partner, mevrouw C. Duthoit, mevrouw I. Duytschaever en partner, de heer B. François en partner, de heer E. Germonpré, mevrouw K. Gonnissen, de heer C. Gysbers en partner, mevrouw A. Haudenhuyse, de heer B. Hemelsoet en partner, de heer en mevrouw B. en C. Hoogewijs – Mortier, mevrouw M. Hoornaert, de heer en mevrouw J. en A. Hoozee – Verfaillie, de heer F. Hublé en partner, de heer P. Huyghebaert en partner, de heer P. Jacobs, de heer F. Janssens en partner, de heer G. Larnoe en partner, de heer L. Maton en partner, mevrouw K. Mattens en partner, de heer J. Raa en partner, de heer A. Roberti en partner, mevrouw N. Rogatska en partner, de heer J. Rombaut en partner, de heer L. Schreyen en partner, mevrouw C. Stevens en partner, de heer L. Thabert en partner, de heer A. Uyttendaele, de heer en mevrouw G. en L. Van Beversluys – Minjauw, de heer C. Van Damme, mevrouw M. Van Driessche, de heer J. Vanhoebost en partner, mevrouw B. Van Maele en partner, mevrouw L. Van Slycken, de heer H. Verhagen en partner, de heer Wedekind

MET DANK AAN ONZE PARTNERS

Polestar

HO
GENT

ECMA

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

radio2

De Standaard

de zondag

Lijncom

DEDUYTSCHAEVER
CHOCOLATIER

BASSIE

LOF
RESTAURANT

BAKKER KLAAS
STUDIO MARIO

CAFÉ COSTUME

Colofon

Verantwoordelijke uitgever

Sophie Detremmerie

Vormgeving

Gent Festival van Vlaanderen

Team

Aïda Gabriëls, Annelore Quyssens, Annemie Valgaeren, Bert Vandemoortele, Charlotte Meulenbergs, Elien Prophète, Emmely Comhaire, Fien Hanselaer, Fien Straetmans, Fleur De Keyser, Freya Rimbaut, Helena Liégeois, Hanne Gekhiere, Irene Schampaert, Jan Van den Bossche, Nina Lambrecht, Piet De Coensel, Ruth Hautman en Sophie Detremmerie

Raad van Bestuur Festival van Vlaanderen en Historische Steden vzw

Jan Briers, Stephanie D'Hose, Lucien De Busscher, Hafsa El-Bazioui, Ivan De Witte, Saloua El Moussaoui, Fientje Moerman, Karine Moykens, Serge Platel, Daan Schalck, Jan Smets, Johan Thijs, Rik Van de Walle, Heidi Delobelle, Sophie Dutordoir, Stephanie De Bruyne

Algemene Vergadering Festival van Vlaanderen en Historische Steden vzw

Alle leden van de Raad van Bestuur, Barbara De Lembre, Ronald Everaert, Willy Herremans, Geert Jocqué, Jan Smets, Philippe Vlerick

Adres redactie

Bijlokekaai 8, bus 9
9000 Gent

Vind ons op sociale media via [**@gentfestival**](#)

Zin in meer? Surf naar [**gentfestival.be**](#)

Zakelijk directeur Sophie Detremmerie, het PR-team, Greet Samyn en alle hostessen worden gekleed door Xandres.

Artistiek directeur Jan Van den Bossche en front desk officer Piet De Coensel worden gekleed door Café Costume.

Niets van deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van fotokopie, microfilm of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.

CAFÉ . COSTUME